

Nourish the Roots, and the Branches Will Grow

By Elder Dieter F. Uchtdorf
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Nær rødderne, så vokser grenene

Ældste Dieter F. Uchtdorf
De Tolv Apostles Kvorum

October 2024 general conference

The branches of your testimony will draw strength from your deepening faith in Heavenly Father and His Beloved Son.

Grenene på jeres vidnesbyrds træ vil få styrke fra jeres dybe tro på vor himmelske Fader og hans elskede Søn.

An Old Chapel in Zwickau

The year 2024 is something of a milestone year for me. It marks 75 years since I was baptized and confirmed a member of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints in Zwickau, Germany.

My membership in the Church of Jesus Christ is precious to me. To be counted among God's covenant people, with you, my brothers and sisters, is one of the greatest honors of my life.

When I think about my personal journey of discipleship, my mind often goes back to an old villa in Zwickau, where I have cherished memories of attending sacrament meetings of the Church of Jesus Christ as a child. It is there where the seedling of my testimony received its earliest nourishing.

This chapel had an old air-driven organ. Every Sunday a young man was assigned to push up and down the sturdy lever operating the bellows to make the organ work. I sometimes had the great privilege of assisting in this important task.

While the congregation sang our beloved hymns, I pumped with all my strength so the organ would not run out of wind. From the bellows operator seat, I had a great view of some stunning stained-glass windows, one depicting the Savior Jesus Christ and another portraying Joseph Smith in the Sacred Grove.

En gammel kirkebygning i Zwickau

Året 2024 er noget af en milepæl for mig. Det er 75 år siden, jeg blev døbt og bekræftet som medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige i Zwickau i Tyskland.

Mit medlemskab af Jesu Kristi Kirke er dyrebart for mig. At blive regnet blandt Guds pagtsfolk sammen med jer, mine brødre og søstre, er en stor hæder i mit liv.

Når jeg tænker på min personlige rejse som discipel, går mine tanker ofte tilbage til en gammel villa i Zwickau, hvor jeg har kære minder om at deltage i nadvermøder i Jesu Kristi Kirke som barn. Det var der, kimen til mit vidnesbyrd blev lagt.

Denne kirkebygning havde et gammelt pumpeorgel. Hver søndag fik en ung mand til opgave at trække op og ned i det kraftige håndtag på blæsebælgen, så orglet kunne spille. Jeg fik nogle gange det store privilegium at hjælpe til med denne vigtige opgave.

Mens forsamlingen sang vores elskede salmer, pumpede jeg af al min styrke, så orglet ikke løb tør for luft. Fra siddepladsen ved blæsebælgen havde jeg en fantastisk udsigt til nogle vidunderlige glasmosaikvinduer: Et forestillede Frelseren Jesus Kristus, og et andet skildrede Joseph Smith i den hellige lund.

I can still remember the sacred feelings I had as I looked at those sunlit windows while listening to the testimonies of the Saints and singing the hymns of Zion.

In that holy place, the Spirit of God bore witness to my mind and heart that it was true: Jesus Christ is the Savior of the world. This is His Church. The Prophet Joseph Smith saw God the Father and Jesus Christ and heard Their voices.

Earlier this year, while on assignment in Europe, I had the opportunity to return to Zwickau. Sadly, that beloved old chapel isn't there anymore. It was torn down many years ago to make room for a large apartment building.

What Is Eternal, and What Is Not?

I admit that it's sad to know that this beloved building from my childhood is now just a memory. It was a sacred building to me. But it was just a building.

By contrast, the spiritual witness I gained from the Holy Ghost those many years ago has not passed away. In fact, it has grown stronger. The things I learned in my youth about the fundamental principles of the gospel of Jesus Christ have been my firm foundation throughout my life. The covenant connection I forged with my Heavenly Father and His Beloved Son has stayed with me—long after the Zwickauchapel was dismantled and the stained-glass windows were lost.

“Heaven and earth shall pass away,” Jesus said, “but my words shall not pass away.”

“The mountains shall depart, and the hills be removed; but my kindness shall not depart from thee, neither shall the covenant of my peace be removed, saith the Lord.”

One of the most important things we can learn in this life is the difference between what is eternal and what is not. Once we understand that, everything changes—our relationships, the choices we make, the way we treat people.

Knowing what is eternal and what is not is key to growing a testimony of Jesus Christ and His Church.

Don't Mistake the Branches for the Roots

The restored gospel of Jesus Christ, as the Prophet Joseph Smith taught, “embrace[s] all, and every item of truth.” But that doesn't mean

Jeg kan stadig huske de hellige følelser, jeg fik, når jeg kiggede på de oplyste vinduer, mens jeg lyttede til de helliges vidnesbyrd og sang Zions salmer.

På det hellige sted bar Guds Ånd vidnesbyrd for mit sind og hjerte om, at det er sandt: Jesus Kristus er verdens Frelser. Dette er hans kirke. Profeten Joseph Smith så Gud Faderen og Jesus Kristus og hørte deres stemmer.

Tidligere i år, mens jeg var på en opgave i Europa, havde jeg mulighed for at tage tilbage til Zwickau. Desværre står den elskede gamle kirkebygning der ikke længere. Den blev revet ned for mange år siden for at gøre plads til et stort lejlighedskompleks.

Hvad er evigt, og hvad er ikke?

Jeg indrømmer, at det er trist at vide, at den elskede bygning fra min barndom nu kun er et minde. Det var en hellig bygning for mig. Men det var bare en bygning.

Det åndelige vidnesbyrd, jeg fik fra Helligånden for de mange år siden, er derimod ikke forsvundet. Faktisk er det blevet stærkere. De ting, jeg lærte i min ungdom om de grundlæggende principper i Jesu Kristi evangelium, har været mit faste fundament i livet. Den pagtsforbindelse, jeg skabte med min himmelske Fader og hans elskede Søn, er forblevet hos mig – længe efter kirkebygningen i Zwickau blev revet ned, og glasmosaikkerne gik tabt.

»Himmel og jord skal forgå,« sagde Jesus, »men mine ord skal aldrig forgå.«

»Bjergene kan rokkes og højene vakle, men min troskab mod dig rokkes ikke, og min fredspagt vakler ikke, siger Herren, der viser dig barmhjertighed.«

En af de vigtigste ting, vi kan lære i dette liv, er forskellen på det, der er evigt, og det, der ikke er. Når vi først forstår det, ændrer alt sig – vores forhold, de valg vi træffer, måden vi behandler andre på.

Forståelse af hvad der er evigt, og hvad der ikke er, er afgørende for at udvikle et vidnesbyrd om Jesus Kristus og hans kirke.

Vi bør ikke forveksle grenene med rødderne

Profeten Joseph Smith belærte om, at Jesu Kristi gengivne evangelium »omfatter al ... og hver eneste sandhed«. Men det betyder ikke, at al

that all truth is of equal value. Some truths are core, essential, at the root of our faith. Others are appendages or branches—valuable, but only when they are connected to the fundamentals.

The Prophet Joseph also said, “The fundamental principles of our religion are the testimony of the Apostles and Prophets, concerning Jesus Christ, that He died, was buried, and rose again the third day, and ascended into heaven; and all other things which pertain to our religion are only appendages to it.”

In other words, Jesus Christ and His atoning sacrifice are the root of our testimony. All other things are branches.

This is not to say that the branches are unimportant. A tree needs branches. But as the Savior told His disciples, “The branch cannot bear fruit of itself, except it abide in the vine.” Without a connection to the Savior, to the nourishment found in the roots, a branch withers and dies.

When it comes to nourishing our testimonies of Jesus Christ, I wonder if we sometimes mistake the branches for the roots. This was the mistake Jesus observed in the Pharisees of His day. They paid so much attention to the relatively minor details of the law that they ended up neglecting what the Savior called “the weightier matters”—fundamental principles like “justice and mercy and faith.”

If you want to nourish a tree, you don’t splash water on the branches. You water the roots. Similarly, if you want the branches of your testimony to grow and bear fruit, nourish the roots. If you are uncertain about a particular doctrine or practice or element of Church history, seek clarity with faith in Jesus Christ. Seek to understand His sacrifice for you, His love for you, His will for you. Follow Him in humility. The branches of your testimony will draw strength from your deepening faith in Heavenly Father and His Beloved Son.

For example, if you want a stronger testimony of the Book of Mormon, focus on its witness of Jesus Christ. Notice how the Book of Mormon testifies of Him, what it teaches about Him, and how it invites and inspires you to come unto Him.

If you’re seeking a more meaningful experience in Church meetings or in the temple, try looking for the Savior in the sacred ordinances we receive there. Find the Lord in His holy house.

sandhed har samme værdi. Nogle sandheder er centrale, essentielle og roden til vores tro. Andre er skud eller grene – værdifulde, men kun når de er forbundet med det grundlæggende.

Profeten Joseph Smith sagde også: »De fundamentale principper og grundsætninger i vores religion er apostlenes og profeternes vidnesbyrd om Jesus Kristus, at han døde, blev begravet og igen opstod den tredje dag og fór til himlen; og alt andet, som falder ind under vores religion, er kun tillæg dertil.«

Med andre ord er Jesus Kristus og hans sonoffer roden til vores vidnesbyrd. Alt andet er grene.

Dette betyder ikke, at grenene ikke er vigtige. Et træ har brug for grene. Men som Frelseren fortalte sine disciple: »En gren [kan] ikke ... bære frugt af sig selv, men kun når den bliver på vintræet.« Uden en forbindelse til Frelseren, til næringen som kommer fra rødderne, vil en gren visne og dø.

Når det handler om at nære vores vidnesbyrd om Jesus Kristus, spekulerer jeg på, om vi sommetider forveksler grenene med rødderne. Det var den fejl, Jesus så hos farisæerne på sin tid. De var så opmærksomme på de relativt små detaljer i loven, at de endte med at forsømme det, som Frelseren kaldte »det ... der vejer tungere« – grundlæggende principper som »ret og barmhjertighed og troskab«.

Hvis man vil nære et træ, plasker man ikke vand på grenene. Man vander rødderne. Så hvis I vil have jeres vidnesbyrds grene til at vokse og bære frugt, så giv næring til rødderne. Hvis I er usikre på en bestemt læresætning, praksis eller del af Kirkens historie, så søg klarhed med tro på Jesus Kristus. Søg at forstå hans offer for jer, hans kærlighed til jer og hans vilje med hensyn til jer. Følg ham i ydmyghed. Grenene på jeres vidnesbyrds træ vil få styrke fra jeres dybe tro på vor himmelske Fader og hans elskede Søn.

Hvis I eksempelvis vil have et stærkere vidnesbyrd om Mormons Bog, så fokuser på dens vidnesbyrd om Jesus Kristus. Læg mærke til, hvordan Mormons Bog vidner om ham, hvad den lærer os om ham, og hvordan den opfordrer og inspirerer jer til at komme til ham.

Hvis I søger en mere meningsfuld oplevelse til kirkemøder eller i templet, så prøv at se efter Frelseren i de hellige ordinancer, vi modtager der. Find Herren i hans hellige hus.

If you ever feel burned out or overwhelmed by your Church calling, try refocusing your service on Jesus Christ. Make it an expression of your love for Him.

Nourish the roots, and the branches will grow. And in time, they will bear fruit.

Rooted and Built Up in Him

Strong faith in Jesus Christ doesn't happen overnight. No, in this mortal world, it's the thorns and thistles of doubt that grow spontaneously. The healthy, fruitful tree of faith requires intentional effort. And a vital part of that effort is making sure we are firmly rooted in Christ.

For example: At first, we may be drawn to the Savior's gospel and Church because we are impressed by the friendly members or by the kind bishop or the clean looks of the chapel. These circumstances are certainly important to grow the Church.

Nevertheless, if the roots of our testimony never grow deeper than that, what will happen when we move to a ward that meets in a less impressive building, with members who aren't so friendly, and the bishop says something that offends us?

Another example: Doesn't it seem reasonable to hope that if we keep the commandments and are sealed in the temple, we will be blessed with a large, happy family with bright, obedient children, all of whom stay active in the Church, serve missions, sing in the ward choir, and volunteer to help clean the meetinghouse every Saturday morning?

I certainly hope that all of us will see this in our lives. But what if it doesn't happen? Will we stay bound to the Savior regardless of circumstances—trusting Him and His timing?

We must ask ourselves: Is my testimony based on what I hope to happen in my life? Is it dependent on the actions or attitudes of others? Or is it firmly founded on Jesus Christ, "rooted and built up in him," regardless of life's changing circumstances?

Traditions, Habits, and Faith

The Book of Mormon tells of a people who "were strict in observing the ordinances of God." But then a skeptic named Korihor came along, mocking the Savior's gospel, calling it the "foolish" and "silly traditions of their fathers." Ko-

Hvis I nogensinde føler jer udbrændte eller overvældede af jeres kirkekaldelse, så prøv igen at fokusere jeres tjeneste på Jesus Kristus. Gør den til et udtryk for jeres kærlighed til ham.

Nær rødderne, så vokser grenene. Og med tiden vil de bære frugt.

Rodfæstede og opbyggede i ham

Stærk tro på Jesus Kristus kommer ikke fra den ene dag til den anden. Nej, i denne jordiske verden er det tvivlens tjørne og tidsler, der vokser spontant. Troens sunde og frugtbare træ kræver en bevidst indsats. Og en afgørende del af den indsats er at sikre, at vi er rodfastet i Kristus.

For eksempel: Til at begynde med drages vi måske mod Frelserens evangelium og kirke, fordi vi bliver imponeret over de venlige medlemmer, den flinke biskop eller den flotte kirkebygning. Disse omstændigheder er bestemt vigtige for Kirkens vækst.

Men hvis vores vidnesbyrds rødder aldrig bliver dybere end det, hvad sker der så, når vi flytter til en menighed, der mødes i en mindre imponerende bygning med medlemmer, der ikke er lige så venlige, og biskoppen siger noget, der støder os?

Et andet eksempel: Synes det ikke rimeligt at håbe på, at vi, dersom vi holder befalingerne og bliver besejlet i templet, vil blive velsignet med en stor, lykkelig familie med kvikke lydige børn, som alle forbliver aktive i Kirken, tjener på mission, synger i menighedskoret og melder sig frivilligt til at gøre rent i kirkebygningen hver lørdag morgen?

Jeg håber virkelig, at vi alle vil se dette i livet. Men hvad nu hvis vi ikke gør? Vil vi forblive knyttet til Frelseren uanset omstændighederne – og stole på ham og hans timing?

Vi må spørge os selv: Er mit vidnesbyrd baseret på det, jeg håber på vil ske i mit liv? Afhænger det af andres handlinger eller holdninger? Eller er det solidt baseret på Jesus Kristus, »rodfastet og opbygget i ham«, uden hensyn til livets skiftende omstændigheder?

Traditioner, vaner og tro

Mormons Bog fortæller om et folk, der »var nidkære med hensyn til at iagttage Guds ordnancer«. Men så kom der en skeptiker ved navn Korihor, der hånedes Frelserens evangelium og kaldte det deres fædres »tåbelige« og »fjollede

rihor led “away the hearts of many, causing them to lift up their heads in their wickedness.” But others he could not deceive, because to them, the gospel of Jesus Christ was much more than a tradition.

Faith is strong when it has deep roots in personal experience, personal commitment to Jesus Christ, independent of what our traditions are or what others may say or do.

Our testimony will be tested and tried. Faith is not faith if never tested. Faith is not strong if never opposed. So don't despair if you have trials of faith or unanswered questions.

We should not expect to understand everything before we act. That is not faith. As Alma taught, “Faith is not to have a perfect knowledge of things.” If we wait to act until all of our questions are answered, we severely limit the good we can accomplish, and we limit the power of our faith.

Faith is beautiful because it persists even when blessings don't come as hoped for. We can't see the future, we don't know all the answers, but we can trust Jesus Christ as we keep moving forward and upward because He is our Savior and Redeemer.

Faith endures the trials and the uncertainties of life because it is firmly rooted in Christ and His doctrine. Jesus Christ, and our Father in Heaven who sent Him, together constitute the one undeviating, perfectly reliable object of our trust.

A testimony is not something that you build once and it stands forever. It's more like a tree that you nourish constantly. Planting the word of God in your heart is only the first step. Once your testimony starts to grow, then the real work begins! That's when you “nourish it with great care, that it may get root, that it may grow up, and bring forth fruit.” It takes “great diligence” and “patience with the word.” But the Lord's promises are sure: “Ye shall reap the rewards of your faith, and your diligence, and patience, and long-suffering, waiting for the tree to bring forth fruit unto you.”

My dear brothers and sisters, my dear friends, there's a part of me that misses the old Zwickau chapel and its stained-glass windows. But over the past 75 years, Jesus Christ has led me on a journey through life that is more thrilling than I could ever have imagined. He has

overleveringer«.Korihor »forledte manges hjerte og fik dem til at knejse med hovedet i deres ugedelighed«.Men andre kunne han ikke bedrage, fordi for dem var Jesu Kristi evangelium meget mere end en tradition.

Tro er stærk, når den har dybe rødder i personlige erfaringer og personlig forpligtelse over for Jesus Kristus, uafhængigt af, hvad vores traditioner er, eller hvad andre siger eller gør.

Vores vidnesbyrd vil blive prøvet. Tro er ikke tro, hvis den aldrig prøves. Tro er ikke stærk, hvis den aldrig møder modstand. Så fortvivl ikke, hvis I oplever, at jeres tro bliver prøvet, eller I har ubesvarede spørgsmål.

Vi bør ikke forvente at forstå alt, før vi handler. Det er ikke tro. Som Alma sagde: »Tro er ikke at have fuldkommen kundskab.«Hvis vi venter med at handle, indtil alle vores spørgsmål er blevet besvaret, begrænser vi det gode, vi kan opnå, alvorligt, og vi begrænser kraften i vores tro.

Tro er smuk, fordi den varer ved, selv når velsignelserne ikke kommer som håbet. Vi kan ikke se fremtiden, vi kender ikke alle svarene, men vi kan stole på Jesus Kristus, mens vi bevæger os fremad og opad, fordi han er vor Frelser og Forløser.

Tro udholder livets prøvelser og usikkerhed, fordi den er fast rodfastet i Kristus og hans lære. Jesus Kristus og vor himmelske Fader, der sendte ham, udgør sammen den eneste ufravigelige, fuldstændigt pålidelige genstand for vores tillid.

Et vidnesbyrd er ikke noget, man opbygger én gang for alle, og så står det for evigt. Det er mere ligesom et træ, man bliver ved med at nære. At plante Guds ord i jeres hjerte er kun det første skridt. Når jeres vidnesbyrd begynder at vokse, så begynder det virkelige arbejde! Det er, når »I passer det med megen omsorg, [at det] slår ... rod og vokser op og frembringer frugt«. Det kræver »stor flid« og »tålmodighed med ... ordet«. Men Herrens løfter er sikre: »I [skal] høste lønnen for jeres tro og jeres flid og tålmodighed og langmodighed, mens I vente[r] på, at træet [skal] frembringe frugt til jer.«

Mine kære brødre og søstre, mine kære venner, der er en del af mig, der savner den gamle kirkebygning i Zwickau og dens glasmosaik. Men i løbet af de sidste 75 år har Jesus Kristus ført mig på en rejse gennem livet, der er mere spændende, end jeg nogensinde kunne have forestillet mig.

comforted me in my afflictions, helped me to recognize my weaknesses, healed my spiritual wounds, and nourished me in my growing faith.

It is my sincere prayer and blessing that we will constantly nourish the roots of our faith in the Savior, in His doctrine, and in His Church. Of this I testify in the sacred name of our Savior, our Redeemer, our Master—in the name of Jesus Christ, amen.

Han har trøstet mig i mine trængsler, hjulpet mig til at erkende mine svagheder, helet mine åndelige sår og næret mig i min voksende tro.

Det er min oprigtige bøn og velsignelse, at vi fortsat vil nære rødderne til vores tro på Frelseren, hans lære og hans kirke. Dette vidner jeg om i vor Frelser, vor Forløser og vor Mesters, hellige navn – i Jesu Kristi navn. Amen.